

ning, som den høitærede Indenrigsminister anseer for at være den rette. Dersom allsaa det ærede Thing vil følge den ærede Minister i Henseende til Forslaget om, at Borgermesteren skal være født Formand i Byraadet, saa antager Udvalget, at det forstaaer sig af sig selv, at man ogsaa maa følge Ministeren med Hensyn til hans Forslag om en i de væsentlige ny Affattelse af § 5. Det Forslag, som Udvalget har stillet med Hensyn til Paragrapherne 1 og 2, og som findes under Nr. 3, angaaer derimod kun en reen Redaction. Det gaar ud paa i § 1 at udtale, at Borgermesteren skal have Sæde og Stemme, og som Følge deraf at lade Begyndelsen af § 2, hvor der tales om Borgermesterens Stemme, falde bort. Til det første Stykke af § 2 har man desuden foreslaaet en Tilføining. Det vil jo erindres, at der ved 2den Behandling vedtoges et Forslag, der var stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), og som gik ud paa, at der ved hver Afstemning skulde fordres Stemmeskerhed, for at en Beslutning kunde tages; man skulde stemme ved Prøve og Modprøve, og ethvert Afstemningspunkt, der ikke fik over Halvdelen af de afgivne Stemmer for sig, skulde være forkastet. Man vilde imidlertid, naar Paragraphen blev uforandret, som den er vedtagen ved 2den Behandling, komme til at savne en Regel for, hvorledes der skulde forholdes ved Valg. Der findes i den tilsvarende Landcommunallov, som den er vedtagen i dette Thing, en Bestemmelse om, at, naar der er Stemmelighed i Tilfælde af Valg, skal Lodtrækning gjøre Udslaget. En saadan Bestemmelse er det nu, at Udvalget i sit Forslag under Nr. 5 har foreslaaet tilføiet. — Udvalgets Forslag til § 5 under Nr. 6 gaar ud paa at sætte „ordentlige“ istedetfor „nye almindelige“. Jeg skal i den Anledning tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette ikke er et nyt Forslag. Udvalget maa erkende, at et Forslag, der væsentligt havde samme Indhold, og som var stillet til 2den Behandling af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), var rigtigt. Dette har navnlig viist sig nu, da der er Spørgsmaal om at optage i selve Loven et Ustryk af de paagjældende Valgbestemmelser i Loven af 31te Marts 1860, hvor

Ordet „almindelige“ bruges om de Valg, der foretages af den saakaldte almindelige Bælgerklasse; det er derfor rigtigt, som det var foreslaaet af det ærede Medlem, her paa dette Sted at bruge et andet Ord, Ordet „ordentlige“. Det andet Forslag til § 5 under Nr. 7 gaar ud paa at forandre de Ord, at man skal vente med Valget af Formand, til de nye Medlemmers Valg ere anerkjendte, derhen, at man kun skal vente, til „mulig indkomne Klager over de nye Valg ere afgjorte“. Det forstaaer sig nemlig af sig selv, at, dersom man skulde vente med Formandsvalget, indtil de nye Medlemmers Valg alle vare anerkjendte, kunde der mulig hengaae længere Tid, idet jo mulig et enkelt Valg kunde blive forkastet. Det har naturligvis kun været Meningen, at Formandsvalget skulde udsættes, indtil Spørgsmaal om den stedsfundne Valghandling er afgjort, hvad enten Resultatet bliver en Anerkjendelse eller en Forkastelse af de enkelte Valg. Til § 1 er der endelig stillet et Forslag under Nr. 4, som angaaer en reen Redactionsforandring; det gaar ud paa at forandre „Borgermesteren“ til „Borgmesteren“. Vi hørte jo ved denne Sags 2den Behandling af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) en meget omhyggelig og vidtløftig Fremstilling af de forskellige Autoriteter, der havde erklæret sig for Borgermester, Borgmester og Borgmester. Det er ikke min Hensigt at ville vidtløftiggjøre denne Forhandling. Det ærede Things Medlemmer maae nu, som det synes dem rigtigt, vælge imellem de to Ord: Borgermester og Borgmester; de have intet Tredie at vælge, og navnlig kunne vi ikke faae Ordet Borgemester. De ærede Medlemmer maae finde sig i enten at kalde ham Borgermesteren eller Borgmesteren. Jeg for mit Bedkommende tilstaaer, at, hvilke lærde og curieuse Undersøgelser man end kan anstille angaaende disse Ord, troer jeg, at Borgermester er det, som i Tidens Løb er blevet det almindeligst brugte, og jeg troer, at det mange Steder vistnok vilde vække Forundring, naar man nu skulde give sig til at tale om Borgmesteren i vore smaa Kjøbstæder. Jeg henstiller, som sagt, dette ganske til det ærede Thing.

Under Nr. 8 har Udvalget stillet et For-